

Benvolguts compatriotes,

Han passat més de dos mesos de les eleccions en què vam tornar a demostrar amb més fermesa que mai quina és la nostra voluntat, que ens mantenim en la defensa de la legitimitat i la legalitat catalanes injustament i il·legalment atacades per l'Estat espanyol, que continua negant-se a acceptar la voluntat dels catalans. Malgrat la severa derrota del partit que governa l'Estat i de les seves polítiques, i la derrota dels seus aliats, el PP, que al Parlament només compta amb 4 diputats, continua decidint en nom de tots nosaltres.

Han passat també gairebé quatre mesos d'ençà que el govern que presideixo va ser foragitat arbitràriament, en un cop d'Estat d'aparença constitucional, per intentar doblegar la voluntat del nostre poble de decidir el seu futur. Quatre mesos d'empresonaments i d'exili, de temor generalitzat, de persecució arbitrària per idees i compromisos polítics; quatre mesos d'ofensiva sense límits, forçant l'Estat de dret i trencant bases de convivència només per obligar Catalunya a una rendició que tanmateix no obtindran. Han fet mal a persones i famílies, i sobretot han fet mal a tots els catalans tallant en sec polítiques i inversions en àmbits com el social, el cultural i l'econòmic només, només, per castigar un poble que ha gosat exercir un dret que és reconegut a tots els pobles del món per la Carta dels Drets Civils i Polítics de les Nacions Unides. Volent criminalitzar el sobirnanisme han emprès una embogida ofensiva contra el conjunt del país.

Avui, el Parlament de Catalunya ha aprovat solemnement una resolució que recorda la legitimitat de les seves decisions i que ratifica l'existència de la majoria democràtica per prendre les decisions que consideri per tal de fer possible el mandat popular. L'article 21 de la Declaració Universal dels Drets Humans constata que "la voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'Estat". És a dir, que per l'autoritat de l'Estat només és legítima si correspon a la voluntat expressada pel poble a través de les urnes. Vull agrair als diputats i diputades dels grups parlamentaris de la CUP, ERC i JxC el suport que han expressat a la legitimitat democràtica que representem, i en particular a la meva funció com a president de Catalunya en les circumstàncies tan excepcionals en què la vinc exercint. És una resolució que connecta directament amb

el resultat del 21 de desembre i amb el referèndum del 1 d'octubre, i que recorda la il·legítima aplicació del 155.

L'única sortida a un conflicte polític és la política. Ens toca a nosaltres, una vegada més, posar política allà on els altres posen violència policial, judicial i econòmica. Ens toca a nosaltres trobar la manera de continuar defensant i promovent els valors de la República, de defensar els nostres drets democràtics, de denunciar i perseguir els abusos comesos per l'Estat espanyol, i fer-ho per ta que arribi a tot el món. Que el món conegui millor els abusos d'un règim que posa el seu cap d'Estat al front de l'estratègia d'anar a per els catalans, l'inefable i inoblidable "a por ellos" alentat des d'una monarquia que ja ha deixat de representar, per decisió pròpia, a tots els ciutadans, i que només vol representar els qui pensen d'una determinada manera.

Catalunya s'ha guanyat el dret a esdevenir una república independent, democràtica i de dret, i aquest objectiu és irrenunciable i és sobre el qual cal continuar fent política des de l'interior i des de l'exterior. És per això que avui, després de la resolució aprovada pel Parlament de Catalunya, ha arribat el moment de compartir les decisions que, de manera acordada, ens permetran complir efectivament el mandat de l'1 d'octubre.

Són decisions que permeten el manteniment i, de fet, el reforçament del camí per una república d'homes i dones lliures, no súbdits, de ciutadans esperançats i sense por. I que fan possible la restitució de les nostres institucions als nostres ciutadans des de la premissa que Madrid faria bé de no oblidar: no ens rendirem, no abandonarem, no renunciarem mentre els arguments siguin la violència, la imposició, la por, la violació de drets fonamentals.

Aquests darrers mesos han estat d'ignomínia, en què sigui a través dels poders de l'Estat visibles o sigui a través de poderosos grups d'interessos, les institucions dels catalans han estat ocupades de manera il·legítima per qui no en tenia cap autorització democràtica per fer-ho. Les urnes van desautoritzar aquesta ocupació; la valentia dels votants en desafiar la por i la desmobilització van desacreditar les maniobres per conduir la decisió dels catalans per camins de la rendició i resignació. Es van destinar ingents recursos econòmics i mediàtics a criminalitzar una ideologia i els seus representants, i a promoure els representants del 155.

I els catalans, una vegada més, ho vam derrotar a les urnes. Per això confiem en les solucions que provenen de les urnes i no de la violència. Som gent de pau, ho hem demostrat en totes les ocasions, fins quan de manera insensata ens han agredit amb porres i bales de goma, i ho hem de continuar essent. Les societats es cohesionen no pas perquè comparteixin una mateixa manera de pensar, perquè el pensament ha de ser divers, sinó perquè conviuen pacíficament i amb respecte; tot aquella persona o institució que practiqui l'insult i la violència està amenaçant els fonaments de la pau i perd tota autoritat per donar cap lliçó a ningú.

L'Oriol Junqueras, en Joaquim Forn, en Jordi Cuixart i en Jordi Sánchez són exemples d'aquest compromís amb la pau i la democràcia. Els conec de fa anys; a algun d'ells des de fa molts anys. Ni una sola vegada, i menys en exercici de les altes responsabilitats que han exercit, han fet la més mínima concessió a la violència. Han estat referents en la pràctica pacífica de la lluita democràtica. Han estat i són exemples de compromís polític, de decència i d'estima als altres. Com ho són en Toni Comín, la Clara Ponsatí, la Meritxell Serret i en Lluís Puig. Cada minut que passen empresonats o a l'exili avergonyeix els qui van decidir la via de la repressió enlloc de la via política.

Avui he informat el president del Parlament de Catalunya que, provisionalment, retiri la meva candidatura a ser investit president de la Generalitat i li he demanat que s'iniciï el més ràpidament possible la ronda de contactes amb els diferents grups parlamentaris per procedir a l'elecció d'un nou candidat a ser investit com a president del govern autonòmic. Anuncio que Junts per Catalunya proposarà el diputat Jordi Sánchez com a candidat. En Jordi és el número 2 de la nostra llista, representa com ningú els valors de Junts per Catalunya i és un home de pau injustament tancat en una presó espanyola.

Aquesta decisió es fonamenta en una única raó. Ateses les circumstàncies, aquesta és la manera perquè es pugui acordar un nou Govern el més ràpid possible, d'acord amb la voluntat del poble de Catalunya que les nostres institucions continuïn governades per l'independentisme i no per l'autoritarisme del 155. Cap motivació individual és indispensable per al nostre moviment, i sé que el camí que tenim al davant és llarg i ple de dificultats. Però al final de camí hi ha, sense cap mena de dubte, la victòria dels catalans i catalanes: és a dir, la victòria de la seva decisió, i que tothom haurà de respectar.

Ara Madrid no hi tindrà cap excusa per continuar la seva política d'ocupació. No hi haurà cap excusa perquè Madrid ignori la nostra veu, o que no accepti les nostres decisions, o que imposi una visió colonialista sobre el nostre futur. Òbviament aquesta decisió no garanteix completament la restauració de la nostra autonomia, greument damnificada per l'autoritarisme de l'Estat. Però ens donarà la llibertat de poder emprendre la propera fase del camí cap a la independència i el desplegament de la república catalana des d'espais més lliures i democràtics que l'actual Estat espanyol i l'actual sistema institucional sota llibertat vigilada.

És per això que, en paral·lel a aquesta decisió, ratifico la meua ferma voluntat de mantenir la legitimitat de la república votada pels ciutadans l'1 d'octubre i ratificada pel Parlament de Catalunya el 27 del mateix mes, i treballar, mentre pugui gaudir de llibertat, per fer-la possible. En els propers dies convocaré els membres del Parlament de Catalunya a una reunió solemne per poder impulsar la nova etapa i establir el Consell per la República perquè lideri el camí cap a la independència efectiva i

s'adreça a l'interior i a l'exterior del país. Un consell en estreta col·laboració amb el govern de l'interior i amb els debats, mobilitzacions i participació de la societat catalana per tal de culminar el procés constituent, element indispensable per fixar els valors republicans en la base del nou país.

Des d'aquest consell organitzarem la defensa dels nostres drets i la internacionalització del nou cas dels catalans, convençuts que només a través d'un procés de mediació i negociació internacional serà possible fer respectar els drets que ens assisteixen i que l'Estat espanyol ens nega de manera violenta. S'obre un nou temps en què defensarem activament els nostres drets, que emprendren una ofensiva política i jurídica internacional perquè l'Estat espanyol no pugui continuar trepitjant els nostres drets col·lectius i individuals.

En aquest sentit, aquesta tarda un equip d'advocats internacionals ha presentat en nom meu una demanda contra l'Estat espanyol davant del Comitè dels Drets Humans de Nacions Unides, per violació de la Declaració Universal dels Drets Humans i la Carta dels Drets Civils i Polítics. Aquests instruments reconeixen expressament el dret a l'autodeterminació. I més específicament, garanteixen el dret a l'opinió i a la participació polítiques. No s'ha declarat formalment cap estat d'emergència a Espanya que pugués justificar la suspensió d'aquests drets, o que els suspengui només per a una part de l'Estat i no en d'altres; res no fa justificable la col·lecció d'abusos que ha comès l'Estat tot aquest temps. I ha arribat l'hora de passar a l'acció perquè aquests abusos no quedin impunes. Els catalans ens mereixem ser tractats amb dignitat, i això avui no passa. La dignitat no es negocia, senzillament es respecta. Potser per fer-la respectar calen sacrificis, però cap poble que ha mantingut la defensa de la seva dignitat ha perdut mai. Ha tardat més o ha tardat menys, però si ha tingut paciència, perseverança i persistència, sempre ha guanyat.

Que tothom tingui clar que no claudicarem davant l'actuació il·legítima dels que han perdut a les urnes ni davant l'arbitrarietat dels qui estan disposats a pagar el preu d'abandonar l'Estat de Dret i la justícia per defensar la unitat de la pàtria. Tinc plena confiança que guanyarem, i que un dia, espero que ben aviat, pugui retornar a Catalunya com a un home lliure i que les nostres institucions tinguin també la llibertat de poder investir president el candidat o candidata que la majoria consideri.